

ному вопросу было такое: „въ кіево-печерскихъ маетностяхъ всѣхъ церквей іереевъ вѣдать по-прежнему тѣхъ же печерскихъ маетностей протопопу, ково архимандритъ кіево-печеркой отъ себя поставилъ, понеже свидѣтельствуеть о томъ древнихъ лѣтъ писмо Петра Могилы, что тѣхъ маетностей іереевъ вѣдать вышепомянутому печерскихъ маетностей протопопу“.

ІІХ.

Письмо польскаго короля Сигизмунда ІІІ къ униатскому митрополиту В. Рутскому съ извѣстіемъ о назначеніи соборовъ для соглашенія униатовъ съ православными.

1629 г. март. 29.

Żygmunt trzeci z łaski Bożej Krol Polski, wielkie X-że Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Żmudskie, Inflanskie, ect. etc... a Szwedzki, Gotski, Wandalski dziedziczny Król.

• Wielebnemu w Bodze oycu Jozephowi Welaminowi Rutskiemu, Mitropolicie Kiiowskiemu, Halickiemu y wszyskiej Rusi wiernie nam milemu.—Łaska nasza królewska Wielebny Wier. nam miły. Bacząc my to bydź za rzecz potrzebną do ziednoczenia y przywiedzenia w społeczność z kościołem Katholicim Rzymским ludzi Religii Greekiej dotąd nie zuniewanych, a tym bardziey żeśmy przez Panow Rad naszych oboiego państwa imieniem stron obudwuch o to żądany byli, naznaczyliśmy przez uniwersały nasze Synod spólny tak w uniey będącym iako i nie zuniowanym w miescie naszym Lwowie na dzień 28 Października w roku teraznieyszym, a Synody patrykularne, Synody spólny poprzedzające, stronom oboma to iest, unitom w miescie naszym Włodzimierzuz a nie zuniowanym w miescie naszym Kiiowie obadwa oraz na ieden że czas, to iest pro die 9 Julii anni praesentis złożyliśmy. Przeto aby to do skutku swego przyszło żądamy abyś Wier.

T. z władzy swej, która w rzeczach duchownych Wier. T. należy, na spółny ten Synod Lwowski y sam osobą swoją z duchowieństwem inszym stawiał się y tych ktorých do tego aktu potrzebnemi y należącemi bydź rozumiał, przez listy swoje wczesne obwiesciwszy, wezwał y za pomocą Bożą o tym co ku dobremu y pożytecznemu kościoła Bożego będzie radził i obmyślał. Co Wier. T. nie tylko dla chwały Bożej która, z pozyskania za łaską Bożą w iedność rozbląkanych owiec trzody pańskiej, pomnożenie wezmie, ale y dla uspokojenia samej w tych ludziach narodu Ruskiego niezgody z powinna pochwałą uczynisz. Za co wdzięczność prace swej po nas wierność twoja znać będziesz. Dan w Warszawie dnia 29 miesiąca Marca, Roku Panskiego 1629, panowania Królestw naszych Polskiego XLII, Szwedzkiego XXXIV roku.

Sigismundus Rex.

(Съ копію, находящейся въ портфель Кіевской Археологической комиссіи.)

Примѣч. Письма съ подобнымъ же содержаниемъ король разослалъ и другимъ вліятельнымъ лицамъ латино-уніатской партіи. Такъ въ архивѣ греко-уніат. митрополитовъ при св. Синодѣ находится письмо Сигизмунда III къ одному изъ свѣтскихъ манатовъ (адресъ не обозначенъ), въ которомъ король извѣщаетъ его о назначаемыхъ соборахъ въ слѣдующихъ выраженіяхъ: „Od lat już trzydziestu na każdym niemal seymie Ruś z Kościołem S. Rzymskim w iedności nie będąca, prosić więc zwykła o uspokojenie Religiey swej. A środków skutecznych do uspokojenia należących, które im unіtowie podawali a my za słusznesmy być rozumieli, nie przyimowała. Za czym do uspokojenia nigdy przyiść nie mogło, chociaż tak wiele constitucyi, iakich oniż sami affectowali, napisano iest. Teraz dopiero na tym seymie, abo raczej po seymie, sami motu proprio unіtow w tym naydować poczęli, żeby na Synod pozwolili, y wprzед sami się z sobą na to zgodzili, y tę zgodę ręкома swemi z obu stron podpisali, potym nam przełożyli y o pozwolenie nasze

prosili. My pragnący zbawienia dusz ludzkich y chcący widzieć gruntownie uspokojenie w tey Religiey, na którym y Panstwom od P. Boga nam powierzonym wiele należy, chętnieśmy to im pozwolili synodu taki czas, na iaki się sami zgodzili, to iest dwudziestego osmego Octobra w Roky teraznieyszemu y mieyscie miasto Lwow, ktore oniż sami sobie obrali, naznaczyliśmy. Uniwersaly z (naszey) cancelaryi wydać y do wiadomości wszystkich, którym by to wiedzieć należało, przynieść roskazalismy. Tego iuż tylko potrzeba, żeby ci ktorzy są Religiey Graeckiey nie tylko duchowni ale y świeccy starania swiego do tego przyłożyli, iakoby te tak dobre początki do szczęśliwego byli przywiedzone konca, z czego by był y Pan Bog pochwalon y Rzecz Pospolita, widząc się być z tey strony w pokoju, ukontentowana została. Chcemy tedy mieć po W. W. abys sobie tey przysługi u P. Boga zyczył; a sam na tym Synodzie Generalnym Lwowskim na ten dzień naznaczony osobą swą stanowiąc y drugich, ktorych W. W. możesz, szlachetę unitow z sobą zasiągał. Rzecz P. Bogu miłą, Kościolowi Rożemu y Religieey swey pożyteczną y laski naszey godną uczynisz...“ и т. д.

LX.

Письмо Архимандрита Жидичинскаго монастыря Иосифа Баковецкаго къ униатскому митрополиту Иосифу Велямину Рутскому съ извѣстіями о предположенномъ соборѣ по дѣлу примиренія униатовъ и православными.

1629 і. апр. 1.

Illustrissime, ac Reverendissime Domine,
Domine Patrone et benefactor Colendissime.

Pilno proszę niech nie będę nomine negligentis notatus u W. M. mego miłościwego Pana y dobrodzieia; z niepewnymi rzeczami nie rozumiałem przesyłać się, bo to barziesy skwapliwie, niżli doskonale działało by się, a certitudo nie mogła bydz aż z roczkow ktore iuz się teraz zaczęty, gdzie snadney z każdym znosić się, ktorych w domach zostawać nie mogło się; lu-